

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. С., 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на двадесети септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Петков

Членове: Яника Т. Бозаджиева
Анелия М. Игнатова

при участието на секретаря В. Ем. К.
в присъствието на прокурора М. А. М. (ОП-С.)
като разгледа докладваното от Яника Т. Бозаджиева Въззивно
административно наказателно дело № 20211800600377 по описа за 2021
година

Софийски ОС, в качеството си на инстанция по въззивен контрол е сезиран с въззивна жалба и протест срещу решение от 10.11.2020г., постановено по АНД № 28/2020г. по описа на РС Е. П., по силата на което съдът е признал обвиняемия К. ИВ. СТ., ЕГН-*****, р. в гр. Б. д., с постоянен адрес, гр. С., жк „И.“, бл., вх., ет., ап., живущ в с. М., общ. Б. д. ул. „Р.“ №, българин, български гражданин, с основно образование, работи като снабдител във фирма „А.Л.“ ЕООД, разведен, неосъждан, ЗА ВИНОВЕН в това, че на 28.04.2019 г., около 17:14 ч., на автомагистрала „Хемус“, в участъка преди тунел „Витиня“ е посока на движение от гр. Б. към гр. С., извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - отнел предимството на автомобил марка „Рено“, модел „Меган“, с регистрационен номер ., ударил с автомобила си горепосочения автомобил в задната му част, слязъл и ударил с юмрук предната лява врата на автомобила, крещял по адрес на М. Н. Н.: „Тий...Луд ли си, бе, палячоооо, луд ли си бе?! На какъв се направи, бе? Майка

ти ше еба, ей! Ела, ела, ела, ела, ела, ела, ела, нема, нема, майка ти ти еба! Кажи, бе, тарикат?! Кажи бе! Айде, бе! Да ти еба майката! Кой, кой, кой се бута да ме изпревари, бе, тъпак! Аре, бе! Аре, бе! Аре, бе, аре, бе, тъпак, аре карай, бе!“, нанесъл удари с ръце на М. Н. Н., в резултат на които му причинил наранявания, довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, избутал напред с управлявания от него автомобил М. Н. Н. и И. П. С., като деянието е извършено при управление на моторно превозно средство - автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с регистрационен номер ., КАТО НА ОСНОВАНИЕ чл. 325, ал. 3, вр. ал. 1 вр. е чл. 78А от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 2000 (две хиляди) лева в полза на държавата .

В тежест на обвиняемия С. са възложени съдебните и деловодни разноски.

Това решение е атакувано с протест от ЕРП, като постановено в нарушение на закона. В протеста се съдържа оплакване, че РС не е наложил предвиденото кумулативно наказание, съгл. чл.325, ал.3, вр. ал.1 НК – лишаване от право да управлява моторно превозно средство. Налагането на това наказание е задължително с оглед на тежестта и обществената опасност на деянието и на неговия извършител обвиняемия – т.к. хулиганските действия са намерили най- разнообразни проявления, а с.т. са осъществени при управляване на МПС, посочения в предложението автомобил. В протеста се съдържа искане за налагане на това наказание наред с основното в максимален размер.

Решението е атакувано и от обвиняемия С. чрез подадена жалба от упълномощения от него защитник- адв. Г., с оплаквания за необоснованост на фактическите изводи и неправилно прилагане на материалния закон. Според защитата, съдът е основал решението си единствено на доказателства, подкрепящи обвинителната теза , а е игнорирал и пренебрегнал изцяло обясненията на обвиняемия, които освен средство за защита са и доказателствено средство. От записва изготвен с техническо средство-автомобилен регистратор се установява действителната фактическа обстановка по делото и се опровергават фактическите констатации на първия съд. Обвиняемия по делото С. е бил провокиран с поведението на другия

участник в движението – Н., а освен това от записа е видно, че и двамата са си разменяли удари с юмруци. Възразява срещу приетата от съда квалификация на деянието на привлеченото към отговорност лице, като застъпва становище, че отсъстват съставомерни признаци от обективна страна – поради личния мотив на извършване на деянието и от субективна страна – като не е налице изискуемия от закона пряк или евентуален умисъл.

В жалбата се съдържа искане за отмяна на постановеното решение на РС Е. П. и за постановяване на друго такова – по силата на което да бъде признат за невиновен и изцяло оправдан обв. С. за извършено престъпление по чл.325, ал.3 НПК и алтернативно- да бъде намален размерът на наказанието глоба до минималния такъв, предвиден в закона.

В жалбата се съдържа доказателствено искане- да бъде изгледан от въззивния състав записът, изготвен на техническо устройство- автомобилен регистратор.

Въззивният съд прие да бъде открито въззивно съдебно следствие под формата на приемане и защита на заключението на видеотехническата експертиза, изготвена на досъдебното производство, тъй като инкриминираният запис, отразяващ действията на двамата участници в конфликта е бил обект на експертно изследване от изготвена видеотехническа експертиза, заключението на която обаче не е било прието чрез изслушване и защита от страна на вещото лице в съдебно заседание.

В съдебно заседание представителят на обвинителната власт пледира да се уважи протеста, като се наложи допълнителното кумулативно предвидено наказание по ал.3 пр.1 на чл.325 НК- когато хулиганските действия са осъществени при управление на моторно превозно средство.

Защитата на подсъдимия, осъществявана от адв. Г., по съществото на делото застъпва становище, че в хода на откритото въззивно съдебно следствие, при изслушване и приемане на заключението на вещото лице, описващо всички установени с категоричност действия на участниците в конфликта, състоял се на АМ „Хемус“, че не се установиха релевантните за обвинението факти, вменени като хулиганско поведение на обвиняемия, поради което моли същият да бъде оправдан изцяло по повдигнатото му

обвинение. Алтернативно- моли да не бъде уважен протеста и да бъде намалено наказанието глоба в размер на 2000 лева до минималния размер, предвиден в закона.

В осъществената лична защита по същество на делото обвиняемият К. ИВ. СТ. се присъединява изцяло към становището на защитника си и към доводите, които го обосновават.

В последната си дума моли да бъде оправдан.

Въззивният съд, след като разгледа жалбата и протеста на заявените основания и след като сам осъществи цялостен служебен контрол по отношение на обжалваното решение по чл.314, ал.1 НПК, в съответствие с доказателствата и приложимия закон, прие за установено следното:

Съдебното производство пред РС Е. П. е осъществено в съответствие с процесуалния закон, при стриктно съблюдаване на правата на страните и техните процесуални представители.

Допуснатата в хода на съдебното дирене пред първия съд – РС-Е. П. непълнота на доказателствата бе преодоляна при откритото въззивно съдебно следствие с приемане на заключението на вещото лице- З.М. по изготвената видеохетническа експертиза, коментираща видеоизображение, отразяващо конфликта и действията на участниците в него, както и аудиозапис на словестните реплики на противоположните страни в същия – от една страна- привлеченото към отговорност лице К.С. и от друга- св. М. Н..

Без да пренебрегва принципа на липса на предварително определена сила на конкретно доказателство и доказателствено средство по делото – по чл.14, ал.2 НПК, съдът счита, че възпроизведеният и коментиран от заключението запис е с най- голям доказателствен принос към разкриване на истината за случилото си, поради естеството си- точно и прецизно, обективно отразяване на събитията, създаващи фактическа основа на обвинението. За разлика от свидетелските показания, особено на участниците в конфликта и техните спътници, които не биха могли да бъдат лишени от субективност и пристрастност, което не би могло да бъде пренебрегнато при дължимата от съда преценка за надеждност и достоверност на доказателствените източници при взаимната им конкуренция.

Най- съществено е, че вещото лице М. с категоричност е установило автентичността на записа, а именно- че същият не е бил обект на вторично техническо въздействие и манипулация след изготвянето му.

Установеното в хода на въззивното съдебно следствие във връзка с изслушването на вещото лице и приемане на заключението налага в известна степен ревизия на изводите на първия съд, досежно действията на участниците в конфликта и най- вече- що се касае до поведението на привлечения към отговорност С., действията му, субсумирани под квалификацията на инкриминирано поведение по чл.325, ал.3, пр.1 вр. чл.325, ал.1 НК. Вещото лице, изследвало по експертен път записа в съдебно заседание пред въззивния съд с категоричност заяви, че не е констатирал следи от удар по превозните средства. При приемане на заключението с.т. не се установи някои от водачите да е „засичал“, с автомобила си другото превозно средство, обв. С. като водач да е отнемал предимството на другия водач, нито пък обвиняемият с управлявания от него автомобил м. „Рено“, модел „Мастер“ да е избутвал стоящи пешеходци на пътното платно- св. М. Н. и И. С.. Въззивният съд държи да отбележи, че по отношения на действията –„отнемане на предимство“ и нанасяне на удар с управлявания от него „Рено Мастер“ в задната част на „Рено Меган“, управляван от Н., не само няма данни от видеозаписа, коментиран от в.л.М., но и с оглед на формалната логика двете вменени деяния на обвиняемия по своето естество логически взаимно се изключват- в случай, че С. е отнел предимството на Н. като водач, той е преминал с автомобила си пред неговия автомобил, тогава няма как да е възможно да му нанесе удар в задната част, тъй като пространствено автомобилът, управляван от С. се намира пред автомобила с водач Н., а не зад него.

Действително, от кадрите и словесните изрази на участниците в конфликта е видно , че е възникнал спор между С. и Н., кой от двамата участници пръв да премине през стеснения участък от платното по автомагистрала, който е дал мотив за по-нататъшните действия на двамата – изразили се в удар с ръка в предната врата на автомобила „Рено Меган“ от страна на обв. С., спиране на превозните средства, слизване на двамата водачи и приближаването им един към друг, словесна размяна на обидни реплики и

физическа саморазправа с взаимна размяна на удари между обв. К.С. и св. М. Н.. Дватама са били разтървани от други водачи, пътуващи по АМ „Хемус“.

Съвкупната преценка на доказателствата, в т.ч. и тези- събрани в хода на въззивното съдебно следствие, обосновават приемане на по-различна фактическа обстановка, в сравнение с приетата от РС Е. П., а именно:

Обвиняемият К. ИВ. СТ. е роден в гр. Б. д., е постоянен адрес: гр. С., ж.к. И., бл. , вх. , ет. , ап., живущ на адрес: е. М., Община Б. д., ул. „Р.“ № ., българин, български гражданин, разведен, е основно образование, снабдител във фирма „А.Л.“ ЕООД и е с ЕГН *****. Видно е от справка за съдимост от 28.09.2020 г., че обвиняемият К. ИВ. СТ. не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по чл. 78а НК.

На 28.04.2019г. около 17:14 ч., свидетелят М. Н. Н. пътувал с личния си лек автомобил марка „Рено“, модел „Меган“, с регистрационен номер . по автомагистрала „Хемус“ с посока на движение от гр. Б. към гр. С.. В автомобила заедно с него били съпругата му свидетелката И. П. С. и малолетното им дете М., който бил на 7 години. Заради ремонтни дейности преди тунел „Витиня“ движението на автомобилите се стеснявало в една лента, разположена в най-дясната му част. Непосредствено до дясната страна на платното имало висока няколко метра бетонна стена. Свидателят М. Н. Н. управлявал лекия си автомобил в най-дясната част на пътното платно, а от лявата му страна се движили автомобилите, които трябвало да се престрояват вдясно.

Обвиняемият К. ИВ. СТ. се е движел в същата посока, като управлявал автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с регистрационен номер . в лявата лента –предназначена за изпреварване от платното на движение. В автомобила заедно с него били свидетелката Р. П. (сестра на обвиняемия С.) и свидетелят И. К. С. (баща на обвиняемия). В един момент, в който двамата автомобили се изравнили с предните си части, между водачите възникнала конкуренция, кой да премине пръв през тесния участък. Управляваният от св. М. Н. автомобил „рено Меган“ / с посочен по-горе номер на регистрация/, стоящ отдясно на „Рено Мастер“, завил и преминал пред последния.

Обвиняемият К.С. решил, че по този начин неправомерно му е отнето предимството да премине пред другия автомобил, като дал израз на

възмущението си като започнал да свири с клаксона на автомобила си и да крещи по адрес на св. М. Н. Н.: „Тиий...Луд ли си, бе, палячоооо, луд ли си бе?! На къв се направи, бе? Майка ти ше еба, ей! Ела, ела, ела, ела, ела, ела, ела, няма, няма, майка ти ти еба!“ и „Кой, кой, кой се бута да ме изпревари, бе, тъпак! Аре, бе! Аре, бе! Аре, бе, аре, бе, тъпак, аре карай, бе!“, след което тръгнал да излиза от автомобила си. Свидетелката Р. П. се опитала да го спре, като му казала: „Престани!“ и „Ей, ей, ей!“. Обвиняемият казал на свидетелката Р. П. „Пусни ме, пусни ме, бе, пусни ме, бе!“, след което разкопчал колана си и слязъл от автомобила и се насочил към шофьорското място на автомобила на св. Н.. Отивайки до автомобила на св. Н., обвиняемият С. крещял „Кажки, бе, тарикат?! Кажки бе! Айде, бе! Да ти еба майката!“, като в същото време ударил силно с юмрук предната лява врата на автомобила на св. Н., непосредствено под стъклото.

Тогава, свидетелят Н. отбил и спрял автомобила си в лявата част на пътното платно, зад поставените ограничители, след което слязъл от автомобила и се приближил към С., който стоял на пътното платно. Двамата водачи- обвиняемият и св. Н. взаимно- си разменили реплики на висок глас и множество удари с ръце в различни части на тялото. Побоят бил възприет от пътуващите в преминаващите автомобили-водачи и техни спътници, тъй като се разигравал непосредствено пред тях, на пътното платно на автомагистралата. От автомобилите, пътуващи по автомагистралата слезли множество водачи /неустановени по делото като самоличност граждани/ и се намесили, като разтървали биещите се и преустановили конфликта.

След това обвиняемият и свидетелят потеглили с автомобилите си и напуснали мястото на инцидента. Свидетелят Н. посетил УМБАЛ „С. А.“ - гр. С., където в 21,13 ч. е издаден лист за преглед на пациент от 28.04.2019 г.

На 29.04.2019 г. след преглед на М. Н. Н. било издадено съдебномедицинско удостоверение, в което са посочени следните травматични увреждания: контузия в лявата тилно задушна област на главата; контузия в областта на брадичката; контузия в основата на гръдния кош, отпред вдясно; контузия на дясната мишница; охлузвания на двете длани, коленете и десния вътрешен глезен, като е посочено, че са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. На

С протокол за доброволно предаване от 17.06.2019 г. К. ИВ. СТ. предал един брой CD със запис от 28.04.2019 г.

С протокол за доброволно предаване от 30.09.2019 г. М. Н. Н. предал един брой CD, скъсана тениска и документи.

Във видео-техническата експертиза на л. 74-81 от ДП детайлно е описано съдържанието на представения диск, предаден с протокол за доброволно предаване от 17.06.2019г.

Според съдебно-медицинска експертиза л. 98 ДП, чието заключение е прието в съдебно заседание, са налице данни за получени травматични увреждания на М. Н. Н.: контузия с наличие на травматичен оток в тилната област на главата вляво; кръвонасядания в областта на брадичката, гръдния кош, дясната мишница; охлузвания на двете длани, коленете и десния вътрешен глезен, като е посочено, че са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

При констатиране на изложените по-горе факти, въззивният съд изразява становище, че описаните действия на обвиняемия, макар и да са осъществени по повод на управление на моторно превозно средство, са недостатъчни за да субсумират квалификацията „хулигански действия, извършени пряко при управление на МПС“. В зависимост но характеристиките на закона като стриктен и формален, инкриминираното деяние не би могло да се тълкува разширително и под тази квалификация да попадат действия, които не са осъществени от обвиняемия при непосредственото управление на автомобила – привеждането му в движение или придвижването му по определените със закон пътища, предназначени за движение на МПС и други участници в движението. Тоест за да е налице по-тежко квалифицирано деяние по ал.3 се изисква хулиганските действия да са осъществени едновременно с управлението на МПС. Такива биха могли да бъдат – умишлено причинено съприкосновение с друг автомобил по време на движението, рязко насочване на автомобила към пешеходец и застрашаване на сигурността му върху пътното платно или върху тротоара, преминаване на автомобила през тротоара, произвеждане на изстрели по време на управление на МПС и др.под.

Ето защо – в тази част обвинението е недоказано, поради което следва да бъде оправдан обвиняемия- за това да е извършил следните действия: да е отнел предимство на друг автомобил, да е ударил автомобила „Рено Меган“ . в задната му част с управлявания от него автомобил и да е избухнал напред с управлявания от него автомобил св. М. Н. и И. С., както и деянието да е осъществено при управление на моторно превозно средство автомобил м. „Рено Мастер“, рег.номер . и за квалификацията по чл.325, ал.3 НК.

Що се касае до възражението против субективната съставомерност за престъпление по чл.325,ал.1 НК, осъществено от обвиняемия С., във връзка с изтъкнатото от защитника му –адв. Г. –наличие на личен конфликт между обвиняемия и св. Н., съдът прие за установено следното:

Действително- посочените действия, осъществени от привлеченото към отговорност лице – от обективна страна- нанасяне на удар с ръка по бронята на лекия автомобил, управляван от Н., отправяне на висок глас на обидни и нецензурни реплики и сбиване между обв. С. и св. Н. са имали като повод личен конфликт между двамата във връзка със спор –на кого принадлежи предимството да премине пред другия в стеснения участък на АМ „Хемус“. Но едновременно с това, както и при изслушването на експертизата се установи, че тези непристойни по своя характер действия, са осъществени от обв. С. в присъствието на множество лица – водачи на превозни средства при наличие на особено натоварено движение по автомагистралата на инкриминираните време и място. Привлеченият към отговорност е съзнавал непристойния характер на своите действия, макар и да са пряко насочени персонално към св. Н., но С. е съзнавал, че същите стават достояние на множество лица, които са били скандализирани, възмутени и даже се е наложило да се намесят, за да разгърват двете страни.По този начин, поведението и действията на обв. С. / а и до известна степен и на Н./ изразяват явно неуважение към обществото, и пренебрегването на присъстващите и начина, по който са засегнати от конфликта, описва евентуален умисъл, като субективно отношение към деянието. Законът и съдебната практика – в редица случаи са приели престъплението по чл.325, ал.1 НК да е осъществимо под формата на евентуален умисъл, когато действията, имащи характеристиката на хулигански, са придобили широка публичност- са осъществени в присъствието на множество лица, като деецът

не се съобразява, пренебрегва отражението им по отношение на останалите членове на обществото, макар и да е действал, подбуден от личен мотив против конкретно лице.

Поради изложеното жалбата в тази част е неоснователна-престъплението е осъществено виновно –под формата на евентуален умисъл от дееца- обв. С..

Що се касае до оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание – глоба в размер на 2000 лева, въззивният съдебен състав намира, че жалбата в тази си част е основателна.Доколкото по делото се установи взаимна размяна на обидни реплики и на удари, както от страна на обвиняемия, така и –от страна на св. М. Н. по отношение на него, се касае за обстоятелство, което в съществена степен смекчава отговорността.Тази констатация, наред с отсъствието на по-тежката квалификация по ал.3 на чл.325 НК обуславят намаляване на наложеното наказание глоба до минималния размер, предвиден в закона –а именно 1000 лева.

Тъй като, в резултат на подробно изложеното по- горе, инкриминираните действия , осъществени от обв. К. ИВ. СТ., не обосновават квалификацията „хулигански действия, осъществени при управление на МПС“ по чл.325, ал.3 НК, протестът, в който се съдържа искане за налагане на допълнително наказание „лишаване от правото да управлява МПС“ по чл.37,т.7 НК е неоснователен.

Изложеното по- горе обосновава и обуславя изменение на решението на РС в насоките, посочени по- горе.

Предвид изложеното и на осн.чл. 334, т.3, вр.чл.337,ал.1 т.1 и 2 НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Решение от 10.11.2020 г., постановено по АНД № 28/2020г. по описа на РС Е. П., като признава обвиняемия К. ИВ. СТ. от гр. С., ЕГН- ***** за **НЕВИНОВЕН** в това да е отнел предимството на л.а.“Рено Меган“ с рег. № ., управляван от М. Н. Н., да е ударил

горепосочения автомобил с управлявания от него автомобил в задната му част, както и да е избутал с автомобила напред М. Н. Н. и И. П. С., както и хулиганството да е осъществено при управление на моторно превозно средство – лек автомобил „Рено Мастер“ с к.н. ., като го признава ЗА НЕВИНОВЕН и го ОПРАВДАВА по повдигнатото обвинение за извършване на престъпление по ал.3 на чл.325 НК и НАМАЛЯВА размера на наложеното наказание ГЛОБА от 2000 лева на 1000 лева /ХИЛЯДА ЛЕВА/.

ПОТВЪРЖДАВА Решението в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____